

RAGNAROK

FRANCESCA NOTO & GIOVANNI MAGISTRELLI

RAGNA ROK

JIJ KIEST WAT ER GEBEURT

FRANCESCA NOTO
GIOVANNI MAGISTRELLI

Ragnarok

is een uitgave van

Dutch Venture Publishing

Copyright © 2024 Dutch Venture Publishing

Auteurs: Francesca Noto & Giovanni Magistrelli

Oorspronkelijke titel: *Ragnarok*

Omslagontwerp en binnenwerk: Jen Minkman

Vertaling uit het Italiaans: Jen Minkman

Tekstredactie: Cathinca van Sprundel

Eerste uitgave oktober 2024

NUR 285

ISBN 9789403912059

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

INLEIDING

Welkom, dappere lezer!

Zoals je misschien al hebt geraden, is dit niet zomaar een boek: op deze pagina's ben jij de hoofdpersoon: je speelt de jonge Jord en beleeft in zijn huid de avonturen die je te wachten staan in de Negen Werelden van de Noorse mythologie, waarbij je je eigen bestemming bepaalt en strijdt om Ragnarok te stoppen. Het verhaal is onderverdeeld in hoofdstukken: aan het eind van elk hoofdstuk moet je beslissingen nemen. Afhankelijk van je keuze vertelt het boek je naar welk hoofdstuk je moet gaan, en daar kom je te weten wat er verder gebeurt.

Daarom veranderen het verhaal en de verschillende eendes, afhankelijk van wat je besluit te doen. In de loop van je avonturen bezoek je verschillende werelden en kom je monsters tegen of (min of meer) vriendelijke wezens, waarbij je ook voorwerpen verzamelt die van pas kunnen komen bij je heldendaden. Vergeet niet om al deze details in een apart notitieboekje te noteren! Op die manier is het gemakkelijker om je inventaris te onthouden zodat je beter weet hoe je verder kunt gaan met je avontuur en hoe je op het juiste moment je voordeel kunt doen met de wapens, gereedschappen en bondgenoten die je hebt vergaard.

Soms kan de situatie moeilijk worden of je naar een slecht einde leiden. Geen probleem! Je kunt zo vaak als je wilt opnieuw beginnen en verschillende keuzes maken, zodat je op je gemak alle mogelijkheden van dit verhaal en de vele conclusies kunt ontdekken. Dus waar wacht je nog

op om je avonturen te beginnen in een fascinerend universum gevuld met Noorse mythologie? Ga naar hoofdstuk 1 en begin met lezen...

Je naam is Jord. Je bent zestien jaar oud en woont in het dorp Banff in Alberta, in de Canadese Rocky Mountains. Je zit op de middelbare school, hoewel je het niet erg goed doet op school. Je bent veel langer dan gemiddeld, met een gespierd postuur, lang blond haar in een paardenstaart en ijsblauwe ogen, die je opvallend knap maken.

Eigenlijk breng je liever tijd door in de natuur rond Banff dan dat je je leeftijdsgenoten volgt en typische jongensdingen doet (auto's, drinken, meisjes versieren). Daarom heb je geen vrienden en iedereen vindt je maar een rare snuiter die ze liever vermijden.

Je woont bij je grootouders van moederskant, Matt en Meg Tower, gepensioneerde mensen van in de zeventig. Je hebt je vader nog nooit ontmoet en zij hebben hem ook nog nooit gezien. Je moeder Rachel, de enige die je over hem had kunnen vertellen, stierf toen je zeven was, maar ze heeft je nooit iets erover gezegd.

Je weet nog niet zo goed wat je wilt doen in het leven en de enige momenten dat je je echt op je gemak voelt, is als je kunt ronddwalen in de bossen, op de heuvels en bij de meren die Banff omringen; als je jezelf kunt onderdompelen in de wildernis. Je voelt je vaak een vreemde eend in de bijt, behalve bij je grootouders, en 's nachts droom je over plekken die niet eens op aarde thuis lijken te horen.

Op een winternacht tijdens een winter die veel langer en kouder lijkt te zijn dan normaal, verschijnt er in je dromen een man in Vikingharnas, met een machtig zwaard en een hoorn aan zijn riem.

‘Jord,’ dondert hij, ‘Ik ben Heimdall, god van Asgard en bewaker van Bifrost, de regenboogbrug die het Eeuwige Rijk verbindt met jullie wereld, Midgard. Loki en zijn kwade bondgenoten staan op het punt een aanval op ons te lanceren om Ragnarok te voltrekken.’

‘Ragnarok? Wat betekent dat?’ vraag je nogal verbaasd in de droom.

‘Het betekent het einde van Asgard. De vernietiging van alle Negen Werelden, inclusief de jouwe.’

Zijn woorden lijken onzinnig, zelfs voor in een droom. Maar het lijkt je vooral onzinnig dat hij ze aan jou richt. Toch lijkt het allemaal ongelooflijk realistisch en een deel van je is ervan overtuigd dat je voor het eerst in je leven precies bent waar je hoort te zijn.

‘Wacht eens even, waarom zegt u dit tegen mij? Wat heeft dit met mij te maken?’ vraag je aan de man die zojuist beweerd heeft een godheid te zijn.

‘Thor, de god van de donder, is gevallen. Gedood door de slang Jormungandr, een zoon van Loki. Odin, onze heerser en vader van alle goden, heeft je hulp nodig,’ antwoordt Heimdall plechtig.

‘Waarom ik? Ik ben doodgewone jongen van zestien. Waarom denkt u dat ik...’ probeer je tegen te werpen.

‘Nee! Dat is niet zo,’ onderbreekt hij je, met een stem die klinkt als het gerommel van de donder. ‘Luister nu heel goed naar me. De reden dat je moeder Rachel je nooit heeft willen vertellen wie je vader was, is omdat ze bang was dat ze haar voor gek zouden verklaren. Jij... jij bent de zoon van Thor. Nu hij dood is, vraagt Odin jou zijn plaats in te nemen om het Eeuwige Koninkrijk te redden. De hamer van je vader, genaamd Mjolnir, wacht op je op Bow Peak.’

‘Maar dat is de hoogste top in de buurt van Banff en het is hartje winter! Hoe moet ik daar komen met al die sneeuw die er ligt?’ Dat is

het eerste bezwaar dat in je opkomt en je gooit het eruit zonder erover na te denken. Eigenlijk zou je nog veel meer vragen willen stellen over wat Heimdall je zojuist heeft onthuld, maar hij geeft je geen tijd om ze uit te spreken.

‘Op Mjолnir staat een inscriptie: “*Wie deze hamer hanteert, zal de kracht van Thor krijgen indien hij of zij die waardig is*”,’ zegt hij, terwijl hij je in de ogen staart met een blik die dwars in je ziel lijkt door te dringen. ‘Als jij bewijst dat je het Asgardiaanse bloed dat in je stroomt waardig bent, zal de hamer van jou zijn, Jord, en kun je samen met ons vechten om Ragnarok te stoppen.’

‘En zo niet?’ vraag je aarzelend.

‘Dan zul je ons niet kunnen helpen. De Negen Werelden zullen vallen. We zullen allemaal sterven,’ zegt Heimdall onheilspellend, voordat hij plots verdwijnt.

Je schrikt wakker met je hart in je keel. Je eerste gedachte is dat het gewoon een absurde droom was, maar je herinnert je alles tot in detail, alsof Heimdall er een paar minuten geleden nog had gestaan, gewoon in je slaapkamer. Zijn woorden echoën in je hoofd als een onweerlegbare waarheid.

Het is vreemd, maar voor het eerst in je zestienjarige leven heb je het gevoel dat je eindelijk een antwoord hebt op de vele onbeantwoorde vragen die je altijd met je meedroeg. Hoe gek het ook klinkt, je kan je bijna voorstellen dat het echt is.

Je loopt naar het raam en staart naar de besneeuwde hellingen van Bow Peak, die verlicht worden door de volle maan. Je weet niet zeker waar je nou precies over hebt gedroomd, maar alleen door naar de bijna drieduizend meter hoge top te klimmen kun je erachter komen... Wat ga je nu doen?

RFX+FRQ<

Als je ervoor kiest om de woorden van Heimdall te geloven en meteen naar de berg te trekken, ga dan naar hoofdstuk 143.

Als je echter het gevoel hebt dat het alleen maar een absurde droom was en besluit om weer te gaan slapen, ga dan naar hoofdstuk 148.

Voordat je Odin kunt laten weten wat je uiteindelijke keuze is, verschijnt er een plotselinge flits van onheilspellend licht voor je. Alle aanwezigen draaien zich om, leggen instinctief hun handen op hun wapens en bevinden zich voor... Hel, de godin van de onderwereld!

Plotseling herinner je je het pact dat je met haar sloot om te voorkomen dat ze zou deelnemen aan Ragnarok en je voelt het bloed in je aderen bevroren, terwijl je wangen kleuren van schaamte: wat zal Odin zeggen over je achterbakse deal... over het feit dat je ermee instemde Thor te verbannen naar de duistere nevelen van Helheimr?

‘Wat wil je, dochter van Loki? Je vader is verslagen! Je komt hem te laat te hulp!’ dondert Odin, terwijl hij haar minachtend aankijkt.

Ze toont iedereen een akelige grijns. ‘Ik wil uw feestje niet bederven, Vader van alles, maar uw neef Jord heeft een afspraak met mij gemaakt: in ruil voor mijn neutraliteit in deze strijd heeft hij ermee ingestemd dat Thor voor altijd in Helheimr komt wonen!’

Je zoekt in je hoofd naar iets zinnigs om te zeggen, maar Odin is sneller en nadat hij in een bombastisch gelach is uitgebarsten, zegt hij zo kalm als hij kan: ‘Goed dan, Hel! Een pact is een pact en dat moet worden nageleefd. Dus ga je gang: Ik zal je niet verhinderen het Walhalla te bereiken, waar mijn zoon nu woont.’ Een tevreden grijns trekt zijn mondhoeken omhoog. ‘Ga de Heldenzaal binnen en probeer hem maar mee te nemen.’

De godin van Helheimr lijkt even te beven van woede. Dan verdwijnt ze net zo snel als ze verscheen.

Je kijkt Odin onzeker aan. Je weet niet zo goed wat je moet zeggen en voelt je erg ongemakkelijk over wat je hebt gedaan. Maar hij geeft je grinnikend een schouderklopje. ‘Wees gerust, Jord: zelfs als Hel voet had durven te zetten in het Walhalla, had je vader wel geweten wat hij moest doen. In ieder geval zal hij het je niet kwalijk nemen dat je die slang met zo weinig bedrog van de strijd tegen Asgard hebt weten weg te houden. Een slimme keuze, je grootvader waardig.’

Je zucht opgelucht, dankbaar voor zijn begrip.

‘Welnu, Jord. Blijf je bij ons?’ vraagt de heerser van de Aesir je dan.

RFX+FRQ<

Als je besluit in Asgard te blijven, ga dan naar hoofdstuk 22.

Als je liever terugkeert naar Midgard, ga dan naar hoofdstuk 6.

Als je terugkeert naar de baai waar je werd gescheiden van Njordr, is er geen spoor van hem te bekennen. Alles is rustig en stil. Je krijgt er een naar gevoel bij, maar helaas kun je niets voor hem doen. Je hoopt dat hij niet gedwongen was zichzelf op te offeren om jou in staat te stellen het enige middel te bemachtigen dat je naar Asgard kan leiden. Op dit moment is het tijd om je keuze te maken.

RFX+FRQ<

Als je nog niet naar Nidavellir bent geweest om Freya te bevrijden en je wilt dat doen, ga dan naar hoofdstuk 20.

Als je nog niet in Hel bent geweest en daarheen wilt reizen, ga dan naar hoofdstuk 107.

Als je direct naar Asgard wilt, waar de laatste strijd tegen Loki's volgelingen op je wacht, ga dan naar hoofdstuk 108.

Een onmeetbaar ogenblik lang sta je roerloos in de kleine nis in de rotsen die je van de instorting heeft gered. Je vraagt je af wat je moet doen. Je zit daarbeneden vast en je hebt Mjólnir niet meer: die moet ergens midden in de aardverschuiving terecht zijn gekomen. Je hebt dus geen enkele kans om hem te gebruiken om weer buiten te komen. Paniek dreigt je te overvallen: ben je misschien gedoemd om hier te sterven, gevangen op slechts een paar meter van de tegenstander vandaan die je zojuist hebt verslagen? *Nee, natuurlijk niet*, zeg je tegen jezelf in een poging om moed te vatten. Jij bent de zoon van Thor en je kunt niet zomaar opgeven. Daarom begin je met je blote handen te graven in het vuil en tussen de stukken rots, in de hoop dat je in de juiste richting gaat om uit die angstaanjagende, ondergrondse tombe te komen waarin je terecht bent gekomen om Fenrir te vernietigen.

Je kunt niet zeggen hoelang je je langzaam onder de grond blijft voortbewegen. Je kracht begint het te begeven, samen met je adem. Je handen zijn geschaafd en je hebt het frustrerende idee dat je nog maar een paar meter hebt afgelegd. Je begint te denken dat het nu echt te laat is voor je, maar plotseling komen er een paar kleine, stompe, sterke handen uit de duisternis tevoorschijn die je vastgrijpen en je stevig uit het hol sleuren dat je tot nu toe hebt gegraven.

Het daglicht doet pijn aan je ogen nadat je zo lang in duisternis was gedompeld, maar je verwelkomt het met opluchting als je eindelijk een

grote hap koude lucht inademt en je longen vult. Om je heen staan de dwergen, die blij zijn dat ze je op tijd hebben gevonden. Je bent gered!

RFX+FRQ<

Ga naar hoofdstuk 157.

Fenrir valt meteen aan om te profiteren van zijn voordelige positie, zelfs als je wegrolt en hem weer ontwijkt. Dus sta je weer op en als de wolf je nog steeds probeert te bijten, met zijn enorme kop zo dichtbij, krijg je plotseling een goed idee.

Met een sprong lanceer je jezelf boven op hem, recht op zijn rechteroog, waar je met kracht de steel van Mjolnir in duwt. Fenrirs reactie is woedend en ongecontroleerd. Hij jankt en schudt met zijn snuit, waardoor hij je ver van zich af gooit. Gelukkig verlies je je greep op de hamer niet en land je op beide voeten. Fenrir draait wild in het rond, alsof de pijn hem je aanwezigheid totaal heeft laten vergeten. Hierdoor aangemoedigd ren je op hem af, valt hem van achteren aan en herhaalt je actie met de steel van de bijl bij zijn andere oog. Daardoor verblind je hem volledig voordat hij tijd heeft om te reageren. Dan spring je weg om bij hem uit de buurt te blijven.

Na een hoop gepijnigd en woedend gehuil raapt de wolf zichzelf bij elkaar en draait in het rond. Hij snuffelt in de lucht in een poging je op te sporen en deelt klappen uit met zijn klauwen.

Je verlegt je blik naar Odin en ziet hem vechten met Loki: zijn speer tegen het zwaard van de god van de chaos. Dus keer je terug om naar de wolf te staren.

‘Ik ben hier, Fenrir. Ik wacht op je,’ sis je.

Het beest draait zich in de richting van je stem en springt als de bliksem opzij. Hij vliegt in de lucht naar je toe.

Je kijkt naar hem en wacht een fractie van een seconde. Dan val jij ook aan. Gebruikmakend van zijn blindheid glijp je tussen zijn voorpoten door en richt je je op zijn open mond met de hand die Mjolnir vasthoudt. Je uitgestrekte arm dringt tussen zijn kaken en wijst naar Fenrirs gehemelte. Een oogwenk later flitst de hamer erdoorheen en bereikt zijn hersenen, terwijl zijn lichaam op je neerstort en je tegen de grond slaat. Daarna zie je niets meer.

Langzaam open je je ogen weer. Je bent misschien maar een paar seconden bewusteloos geweest, maar je weet dat je verpletterd wordt door Fenrirs gewicht. Met moeite kruip je onder het lichaam van de wolf vandaan. Je staat op en als je beseft wat je hebt gedaan, slaakt je een kreet van vreugde en triomf.

‘Fenrir is dood! Ik heb de wolf gedood!’ roep je uit.

Je stem stijgt boven het lawaai van de strijd uit en bereikt Loki’s oren. De god van de chaos draait zich om en ziet zijn zoon daar liggen, bedekt met bloed en levenloos.

De afleiding duurt maar even, maar het is precies genoeg voor Odin om zijn bloedbroeder met zijn speer te steken. Loki’s lichaam klapt dubbel, beeft een paar seconden en zakt dan roerloos op Odin’s wapen. De heerser van Asgard trekt de speer eruit en tilt het lijk van zijn tegenstander boven zich zodat iedereen het kan zien.

Op dat moment raken de vijandelijke gelederen in paniek en slaan op de vlucht.

‘We hebben gewonnen!’ roept Odin met plechtige stem uit. ‘We hebben Ragnarok voorkomen! De Negen Werelden zijn gered!’

RFX+FRQ<

Ga naar hoofdstuk 13.

Je weet nu dat je een van de Aesir bent en dat Asgard je ware thuis is. Maar je kunt niet stoppen met denken aan je grootouders van moederskant. Het is al dagen geleden dat je 's nachts Banff verliet en bent weggelopen van huis zonder ook maar een briefje met uitleg achter te laten. Kun je echt accepteren dat ze de rest van hun leven zullen doorbrengen zonder iets te weten? Zich voor altijd zullen afvragen waarom je deed wat je deed en misschien wel zullen denken dat je op de een of andere manier tragisch aan je eind bent gekomen?

Nee, dat zou niet eerlijk zijn, niet tegenover de mensen die als ouders voor je zijn geweest en je zo goed mogelijk hebben opgevoed. Daarom kijk je Odin in de ogen en verklaar je: 'Mijn heer, ik dank u voor alles wat u me hebt verteld en voor uw aanbod om hier te blijven en mijn vaders plaats in te nemen. Toch heb ik mijn hele leven in Midgard doorgebracht. Ik heb daar familie en het is goed dat ik er voorlopig terugkeer. Ik hoop dat u mijn keuze kunt begrijpen.'

Om je heen valt een verwachtingsvolle stilte. Odin kijkt je vol spijt aan, maar tegelijkertijd begripvol. Uiteindelijk knikt hij plechtig en legt een hand op je schouder.

'Ja, Jord. Ik begrijp je besluit en respecteer het. Ga je gang, keer terug naar Midgard en maak je vader, mij en de andere Aesir trots door je te gedragen als een van ons en altijd te handelen in de naam van gerechtigheid.' Hij pauzeert en voegt er dan met een glimlach aan

toe: ‘En weet dat Asgard je altijd met open armen zal ontvangen als je eindelijk besluit dat het tijd is om naar huis te gaan.’

Dankbaar voor zijn woorden rest je alleen nog om afscheid te nemen van hem en de andere Aesir, die zich, samen met alle bondgenoten van de Negen Werelden, al opmaken om hun overwinning te vieren op de krachten van chaos. Je hebt de indruk dat de feestelijkheden nog heel lang zullen voortduren.

Mjølir heeft maar een oogwenk nodig om je terug te brengen naar Midgard: in een oogwenk sta je aan de kant van de weg die leidt naar het kleine Canadese stadje waar je bent opgegroeid en jarenlang niet wist dat je de zoon van Thor was. Je glimlacht, terwijl je de opluchting van je grootouders al voorstelt als je thuiskomt. Hun verwijten omdat je van huis bent weggelopen en hen ongerust hebt gemaakt. Je zult iets aannemelijks moeten verzinnen en de hamer van je vader moeten verbergen, maar één ding weet je zeker: je zult nooit meer de eenvoudige tiener uit Banff zijn die je tot een paar dagen geleden was. Je kent nu je afkomst en je mogelijkheden en je weet nu al dat je die optimaal zult benutten om mensen in nood te helpen, net als de superhelden waar je als kind zo dol op was.

Ik ben trots op je, mijn zoon. Ga zo door en stel me nooit teleur. De stem van je vader weergalmt in je hoofd, warm en sterk, om je te laten weten dat je de juiste keuze hebt gemaakt.

Je glimlacht en slaat de weg naar huis in.

Naglfar lijkt oneindig groot en geeft je een nietig gevoel. Je betwijfelt of Mjólnir, hoe machtig ook, het schip zodanig kan beschadigen dat het niet naar Asgard zal kunnen varen.

Waar brute kracht niet toe in staat is, moeten dus intelligentie en sluwheid worden aangewend.

Je weet eigenlijk niet of die gedachte zomaar in je opkwam of dat het de geest van Thor was die tegen je sprak, maar hoe dan ook, je besluit de goede raad op te volgen.

Je verstopt je in de schaduwen van het schip, nadert een van de ingangen in de romp en stapt erdoorheen. Eenmaal binnen zie je een groep verdoemden aankomen en je hebt nauwelijks de tijd om je in een nisje in de binnenwand te verstoppen, waardoor je gelukkig vermijdt dat ze je aanwezigheid opmerken.

RFX+FRX<

Je besluit hen te volgen tot in de duistere krochten van Naglfar in de hoop dat je ondertussen op een idee komt om het vertrek van het schip naar het Eeuwige Rijk te dwarsbomen: ga naar hoofdstuk 96.

Je wacht in de schaduwen tot ze vertrekken en hebt dan de kans om Naglfar zelf te inspecteren: Ga naar hoofdstuk 145.

Hijgend staar je met grote ogen naar de enorme krijger voor je. Het lukt je alleen maar om een schor ‘Dankjewel,’ tegen Tyr te mompelen.

Zijn glimlach is joviaal, maar in zijn blik schittert een onblusbare woede. ‘Graag gedaan, jongen. Eigenlijk denk ik dat ik degene ben die jóú moet bedanken.’

Je kijkt hem verbaasd aan. ‘Hoe bedoel je?’

‘Garmr, de hellehond, is dood, dankzij onze gezamenlijke inspanningen. Nu kan hij me niet meer doden.’ Zijn tevreden gelach doet je denken aan het onheilspellende geluid van duizend zwaarden die tegen evenzoveel schilden slaan. Plotseling besef je waar hij het over heeft: volgens de profetie van de Nornen zou Tyr tegen Garmr vechten in de laatste strijd om Asgard tegen Loki’s leger, en hoewel hij hem zou doden, zou hij ook zelf sterven. Je glimlacht en bent blij dat je het juiste hebt gedaan.

‘Goed gedaan, Jord,’ vervolgt de oorlogsgod terwijl hij zijn zwaard in de schede doet. ‘Maar ik moet nu gaan. Deze korte tijd in Helheimr om je te helpen is alles wat Odin me heeft gegeven. De verdedigingslinie van het Eeuwige Rijk heeft me nodig. Die zijn in afwachting van de komende aanval van de legioenen van de god van chaos en leugens.’ Hij kijkt je tevreden aan en geeft je een vaderlijk schouderklopje. ‘Ik weet zeker dat we elkaar daar te zijner tijd weer zullen zien. Zij aan zij tijdens

de laatste confrontatie. In de tussentijd denk ik dat je dat probleem dáár moet oplossen.’

Met zijn ene hand wijst hij naar Naglfar, dat niet al te veel verderop ligt: het schip waarmee Hel bijna klaar is om haar verdoemden tegen Asgard aan te voeren.

Je zou hem graag om wat meer informatie vragen, maar Tyr heeft geen tijd meer. Hij geeft je een kort knikje ter begroeting en verdwijnt dan in een flits, net zoals hij is gekomen.

Je hoeft nu alleen maar het schip nader te inspecteren om een manier te vinden het te saboteren.

RFX+FRQ<

Ga naar hoofdstuk 63.

Je duikt met Njordr het koude oceaانwater in en merkt meteen dat je onder water kunt ademen, zoals de god van de zee je al had verzekerd; bovendien kun je alles kristalhelder zien.

Gerustgesteld klem je je rechterhand stevig om het handvat van Mjølنir en je bereidt je voor om Njordr naar de diepten van de zee te volgen.

Op een gegeven moment valt de bodem weg in een soort indrukwekkende afgrond en Njordr wijst vastberaden in de steeds donkerder wordende diepte onder je. Gelukkig begint zijn lichaam al snel een vage fluorescerende gloed uit te stralen die de omgeving verlicht en kun je hem zonder problemen volgen.

Je kunt niet zeggen hoelang het geleden is dat je hebt gedoken, maar plotseling zie je op de zeebodem de enorme kop van een zeeslang en je kunt niet anders dan je ogen opensperren van verbazing. Het is Jormungandr en hij is immens! Zijn ellenlange lichaam kronkelt zich rond een groep rotsen die eruitziet alsof die een grot herbergt... en dan gaat hij verloren in de duisternis.

Njordr draait zich naar je toe, wijst en knikt met zijn hoofd. ‘Hoe wil je het liefst handelen?’ hoor je de stem van de Vanr in je hoofd galmen.

Nu is het tijd om te beslissen.

RFX+FRQ<

Als je wilt dat Njordr de staart van Jormungandr aanvalt, ga dan naar hoofdstuk 125.

Als je het liever zelf doet, ga dan naar hoofdstuk 17.

10

Je wilt het niet riskeren: hoe sneller je dit stinkende huis uit bent en ver weg van die gevaarlijke reuzin, hoe beter. Je wacht niet langer en met de mysterieuze ring in je jaszak loop je naar de uitgang, terwijl je probeert om geen geluid te maken. Als je haar passeert, mompelt Angrboda iets en draait zich weer om, waardoor je bang bent dat ze wakker wordt en je opmerkt, maar gelukkig blijft ze slapen. Er rest je niets anders dan stilletjes over de drempel te stappen en het bos in te vluchten.

Als je zeker weet dat je een flinke afstand tussen jou en de reuzin hebt gecreeërd, slaak je een zucht van verlichting en vraag je geconcentreerd aan Mjolnir of hij je terug naar Mimir wil brengen.

RFX+FRQ<

Voeg de Ring van Angrboda toe aan je inventaris.

Als je nu voor het eerst in Jotunheimr bent, ga dan naar hoofdstuk 128.

Als je voor de tweede keer in Jotunheimr bent, ga dan naar hoofdstuk 114.

II

Als Fenrir je op een haar na mist, begrijp je dat je met alleen brute kracht geen schijn van kans maakt.

Je stapt snel achteruit en gaat met je rug tegen de rotswand van de grot staan in een poging te voorkomen dat de wolf je van achteren bespringt en aanvalt.

Hij springt in jouw richting, maar je gooit Mjlnir naar hem toe, waardoor hij in de lucht geraakt wordt en terug op de grond valt. Het succes is echter van korte duur, want Fenrir, die niet te stoppen is, springt weer op je af.

Gebruik je hoofd, Jord, denk je, terwijl de angst alleen maar toeneemt.

Je kijkt omhoog en ziet een grote uitloper van de rotsen ongeveer tien meter boven je. Zonder Fenrir uit het oog te verliezen, gooi je je hamer in de richting van het rotsachtige uitsteeksel en dan ga je snel in een kleine holte in de muur een paar meter verderop staan.

Het lawaai dat erop volgt geeft je hoop dat je het juiste hebt gedaan, want Fenrir komt aangerend. Het lawaai wordt heviger en even later ben je net op tijd om een enorme aardverschuiving van aarde en rotsblokken op de wolf te zien neerkomen.

Dan word je ondergedompeld in duisternis. Je keel en neus zitten vol stof en je hoest. Instinctief sluit je je ogen, maar als je ze kort daarna weer opent, bevind je je nog steeds in het duister.

Nu is het helemaal stil en je spitst je oren in een poging elke beweging van Fenrir dicht bij je waar te nemen, maar na een minuut of twee wachten zonder iets te horen, begrijp je dat je plan geslaagd is. Je hebt Loki's zoon uitgeschakeld! Tegelijkertijd realiseer je je echter dat je ingesloten bent door de aardverschuiving die je zelf hebt veroorzaakt en dat je niet langer in het bezit bent van Mjólnir.

RFX+FRQ<

Als je de Megingjord-gordel al hebt, ga dan naar hoofdstuk 29.

Als je de gordel nog niet hebt gevonden, ga dan naar hoofdstuk 4.

12

Hoewel je hem ver van je af hebt gegooid en hem absoluut wat schade hebt toegebracht, merk je als je naar Garmr kijkt dat hij alweer op zijn poten staat en zich voorbereidt om je aan te vallen. Je richt je op hem en probeert hem af te maken, voordat de langzamere Modgudr tijd heeft gehad om te herstellen.

Als de wolf op je afstormt, ben je er klaar voor en sla je hem krachtig op zijn kaak, terwijl je gebruikmaakt van de kracht van de voorwerpen die je draagt. Deze keer jankt de hond boos en zakt verdoofd op de grond. Hij had deze reactie waarschijnlijk niet van je verwacht en dacht dat je een makkelijke prooi was, maar Thors gordel en handschoenen hebben je even krachtig als altijd gemaakt. Vanuit je ooghoek zie je echter Modgudr van rechts komen. Je begint te wanhopen en vreest dat de uitdaging door Hels volgelingen ondanks alles wat je tot je beschikking hebt een te moeilijke taak voor je is. Zoveel ervaring als strijder heb je nog niet.

Precies op dat moment slaat er een bliksemschicht een paar stappen van je vandaan in; als de gloed verdwijnt, maakt die plaats voor een zwaarddragende krijger met een donkere baard en een missende hand. ‘De vader van alle goden heeft mijn verzoek ingewilligd om je hier in Helheimr te komen helpen, Jord!’ roept hij uit met een bulderende stem als een orkaan.

Hoewel je hem nog nooit gezien hebt, vertelt de wetenschap die dankzij je afkomst door je bloed stroomt, je dat hij Tyr is, de god van de oorlog. Je knikt en bent plotseling vol moed. Het is tijd om deze confrontatie te beëindigen!

RFX+FRQ<

Als je tegen Tyr zegt dat hij de reuzin moet uitschakelen terwijl jij probeert Garmr af te maken, ga dan naar hoofdstuk 183.

Als jij Modgudr juist wilt bestrijden en Tyr vraagt om tegen de jachtbond te vechten, ga dan naar hoofdstuk 170.

A black and white illustration of a mountain range with a large number 13 in the center. The mountains are jagged and snow-capped, set against a sky with clouds. The number 13 is large and stylized, positioned in the middle of the mountain range. The entire scene is framed by a decorative border.

13

De Vader van Alles staat voor je en glimlacht met een trotse uitdrukking op zijn gezicht. Je kunt niets anders doen dan zijn blik beantwoorden en glimlachen, omdat je eindelijk het gevoel hebt dat ook jij een van de Aesir bent, na deze strijd waarin je zegevierde en Ragnarok hebt voorkomen.

Zonder een woord te zeggen, spreidt Odin zijn armen breed en verwelkomt hij je in een omhelzing vol trots en genegenheid. Je beantwoordt zijn omhelzing stevig en voor het eerst in je leven voel je je ergens thuis.

‘Een zoon werd me ontnomen,’ fluistert de heer van Asgard, ‘maar nu is zijn zoon hier en die is waardig om zijn plaats in te nemen. Ik zou niet gelukkiger kunnen zijn op deze dag van overwinning.’ Je zet een stap naar achteren om weer in zijn ogen te kijken en bent net zo gelukkig als hij.

‘Jord,’ gaat Odin verder. ‘Jouw thuis is Asgard en jij bent de rechtmatige erfgenaam van Thor. Je staat klaar om Mjolnir te hanteren om de Aesir en de Negen Werelden te verdedigen wanneer dat nodig is. Nu de strijd tegen onze vijanden is gewonnen, kan ik je alleen maar uitnodigen om hier te blijven, bij ons, en je rechtmatige plaats als god van de donder in te nemen.’

Zijn woorden echoën nog lang na in je hoofd, samen met je hart dat hevig in je oren klopt en een lied van triomf zingt. Het is waar: dit is je

thuis. Maar dat is Midgard ook zestien jaar lang geweest en even gaat het door je heen of je grootouders in Banff, die jou met al hun genegenheid en opoffering hebben grootgebracht, zich afvragen waar je bent.

Dit is je laatste keuze, Jord. En misschien wel een van de belangrijkste.

RFX+FRQ<

Als je besluit in Asgard te blijven, ga dan naar hoofdstuk 22.

Als je liever terugkeert naar Midgard, ga dan naar hoofdstuk 6.

Als je Hel je vaders ziel hebt beloofd om haar te overtuigen niet deel te nemen aan de strijd om Asgard, moet je voordat je kunt kiezen eerst naar hoofdstuk 2.

14

Met je 7-Up in je hand nader je het tafeltje, waarna je naast het meisje gaat staan.

‘Hallo,’ begin je aarzelend, terwijl je probeert te glimlachen.

Het dringt nu pas tot je door dat je nooit erg goed bent geweest in de omgang met het vrouwelijk geslacht en tot overmaat van ramp is ze ook nog eens een paar jaar ouder dan jij. Maar het is te laat om nu nog weg te lopen: je hebt een excuus nodig om een lift te krijgen naar Bow Peak en snel ook.

Haar gezichtsuitdrukking houdt het midden tussen nieuwsgierig en geamuseerd. ‘Hallo,’ antwoordt ze met een vrolijke glans in haar donkere ogen, terwijl ze van haar biertje drinkt.

‘Eh... ik ben Jord, en jij?’

Ze kijkt steeds geamuseerder. ‘Taylor. Wil je misschien een drankje voor me kopen, Jord?’ plaagt ze. ‘Alleen ben ik bang dat je nog niet oud genoeg bent om een biertje te bestellen...’

Dit gaat niet goed: je verliest alleen maar tijd en voelt je steeds meer voor lul staan.

‘Kom op, Taylor, behandel hem niet zo: zie je niet dat hij aardig probeerde te zijn?’ grinnikt de man naast haar. ‘Laat hem.’

Je kijkt van de een naar de ander, onzeker over wat je moet zeggen of doen. ‘Eigenlijk zou ik wel een lift kunnen gebruiken,’ begin je, wat je een verbaasde blik van hen allebei oplevert.

Op dat moment zie je de uitdrukking op het gezicht van de pompbediende bij de kassa veranderen. ‘Maar jij bent Jord Tower! De kleinzoon van Matt.’

Plotseling verdwijnt alles wat je als antwoord had bedacht als rook in de wind en hoewel de temperatuur in het tankstation niet hoog is, begin je zichtbaar te zweten.

‘Ik eh, ik denk dat u me met een ander verwart, meneer,’ stotter je. Je keel is plotseling droog.

De man werpt een blik op het meisje. ‘Taylor, ken jij de Towers?’

‘Nee, maar ik heb deze jongen eerder in de stad gezien. Hij is een bekend gezicht voor me,’ geeft Taylor toe.

De pompbediende draait zich terug om je aan te kijken, dit keer dreigend. ‘Dan had ik het dus niet mis. Jij bent Jord Tower wél en het feit dat je dat ontkent, vind ik maar raar, jongen!’

Meteen zie je in gedachten al je plannen om bij Bow Peak te komen in duigen vallen. Je bent niet meer in staat om ook maar een woord uit je mond te krijgen. Je blijft de man een paar seconden aanstaren en kijkt dan weg.

‘Ik moet anders wel naar Bow Peak,’ mompel je.

‘Wat zeg je? Ik hoor je niet,’ spoort hij je aan, maar je zwijgt ontmoedigd.

‘Ik geef je een kans om het weer goed te maken, Jord. Je gaat nú naar huis en daarmee is de kous af. Maar als ik je ‘s nachts nog eens buiten zie om willekeurige mensen om een lift te vragen, dan bel ik eerst de politie en daarna je opa. Is dat duidelijk?’

Je knikt en stapt neerslachtig de *Husky* uit om naar huis te gaan met het flesje 7-Up tegen je borst geklemd.

RFX+FRQ<

Het enige wat je kunt doen is naar hoofdstuk 91 gaan.

A black and white illustration of a mountain range with a large number 15 in the center. The mountains are jagged and covered in snow, with a bright light source behind the central peak. The scene is framed by a decorative border.

15

Je draait je om en neemt een gevechtshouding aan. Je heft Mjolnir terwijl de geluiden steeds dichterbij komen. Eindelijk komen de dwergen uit het hol gerend. Ze slaken geen strijdkreten, maar de wapens die ze bij zich hebben zijn genoeg om je angst aan te jagen. Het zijn er een stuk meer dan eerst en je krijgt de indruk dat heel Nidavellir inmiddels van je komst op de hoogte is.

‘Stop!’ roep je, maar ze vertragen niet. ‘Ik moet Ragnarok...’ probeer je te zeggen, maar het woord ‘Ragnarok’ stekt in je keel als de eerste dwergen zich met dolken en bijlen op je storten en je je moet concentreren om hun aanval af te slaan.

Je probeert je hamer op een niet-dodelijke manier te gebruiken, in de hoop je tegenstanders duidelijk te maken dat wat je doet in het belang is van alle Negen Werelden. Het duurt echter niet lang voordat je je realiseert dat er geen gesprek meer mogelijk is: in de ogen van de dwergen ben je een vijand en ze willen je dood hebben. Je duwt dus alle terughoudendheid opzij en slaat toe met alle kracht die je kunt opbrengen.

Bij de eerste dwerg die voor je voeten valt, voel je heel even wroeging, maar bij de tweede en derde dwerg die neergaat heb je geen twijfels meer.

Als ik val, valt Asgard, houd je jezelf voor.

Terwijl je steeds meer bedekt raakt met hun bloed, hoop je dat ze vroeg of laat toch wel zullen terugdeinzen voor de kracht van de

zoon van Thor. Maar plotseling laat een laag gegrom achter je je ineenkrimpen. Je hoeft je niet om te draaien om te begrijpen wie het is.

Fenrir. De wolf die Odin zal doden. Het bewustzijn van de Aesir vertelt je dit.

Zonder te stoppen met vechten, kijk je naar de dwergen om te zien of de verschijning van Loki's zoon van invloed zal zijn; of dat het hun focus zal verleggen. Fenrir slaakt een kreet die een mengeling is van het gehuil van een wolf en het gebrul van een leeuw. Je draait je even om naar het beest en beseft dat hij veel dichterbij is dan je dacht. Als je je helemaal omdraait, stort de reusachtige wolf zich op je, net als de horde dwergen achter je aanstormt en je overweldigt.

In de laatste momenten van je leven ben je net op tijd om je af te vragen wie er zal winnen in de strijd die later zal ontstaan tussen de inwoners van Nidavellir en Fenrir.

Dan sluit je je ogen.